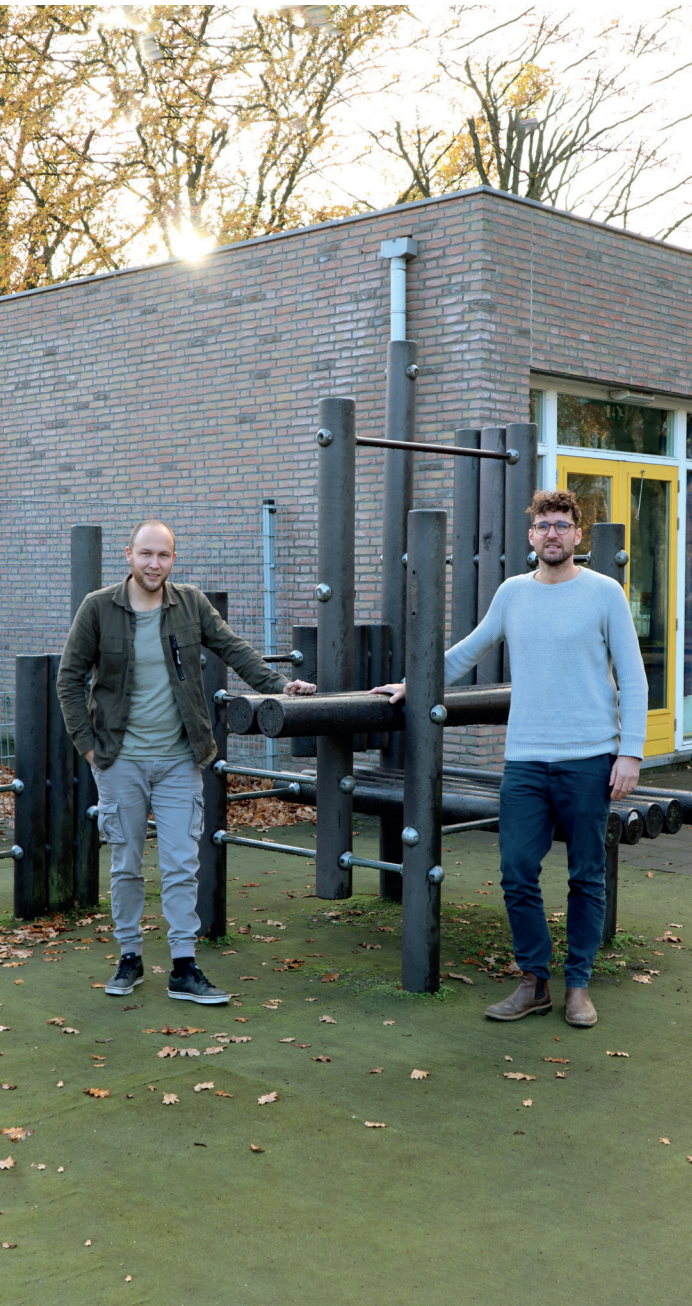

Niet wachten totdat de storm voorbij is, maar leren dansen in de regen

In de zomer ontwikkelde de situatie rondom corona zich positief en konden we binnen Koraal versoepelingen op allerlei gebieden doorvoeren. Langzaam werd er weer meer mogelijk voor cliënten, leerlingen., hun ouders én medewerkers. Jammer genoeg stond corona in het najaar opnieuw aan de voordeur en moesten we opnieuw waakzaam zijn om de ongenode gast buiten te houden. Hoe gingen medewerkers uit de langdurige zorg, jeugdhulp en onderwijs om met die hernieuwde opgave? Welke lessen hebben ze geleerd gedurende de eerste coronagolf, hoe passen ze deze tijdens de tweede golf toe en hoe kijken ze naar de toekomst? In dit artikel lees je de persoonlijke verhalen van Jeremy, Rob, Silvie en Sharon.

"Na twee weken hadden we het digitale onderwijs bij De Muldersteeg op de rails"

→ Jeremy Carton (links) en Rob Stolk, leerkrachten groep 8 bij De Muldersteeg in Oosterhout.

"Opeens ging de schooldeur dicht en zaten we thuis", vertelt Rob nog altijd een tikkeltje verbolgen. "Daar waren we niet op voorbereid, dus was het aanvankelijk best behelpen." Jeremy, die naast leerkracht ook ICT-coördinator is, knikt instemmend. "Maar na twee weken hadden we het digitale onderwijs op de rails", zegt hij niet zonder trots. Met een groepje collega's van school en een ICT-er van Koraal hebben we er alles aan gedaan om dat voor elkaar te krijgen. Dat ons dat gelukt is in zo'n korte tijd, dat gaf echt een kick."

Met digitaal onderwijs is de kennisoverdracht gewaarborgd. Maar de sociaal-emotionele aspecten, die juist in het speciaal onderwijs zo belangrijk zijn, die mis je grotendeels. "Aan hoe iemand de klas binnenkomt, zie ik meestal hoe het gaat", zegt Rob. "En een knipoog of vingerknip kan een wereld van verschil maken in de onderlinge communicatie. Dat valt allemaal weg bij digitaal onderwijs." Jeremy ziet ook voordelen. "We belandden

opeens in de huiskamer van leerlingen en zij in die van ons. Dat zorgde voor begrip over en weer. En ouders kregen opeens veel meer zicht op de leerstof van hun kind. Zo hebben we allemaal iets geleerd."

Leerlingen, voor wie de klas vaak te druk is, bleken het thuis vaak beter te doen. Anderen, die juist gedijen bij prikkels, waren opgelucht toen ze weer naar school konden. Dat gold ook voor de leerkrachten. "Ik ben blij dat ik mijn vak weer in de volle breedte kan uitoefenen", verzucht Rob. "En dat er weer onderscheid is tussen werk en privé, want dat liep thuis nogal in elkaar over. Ook op mijn vrije dag wilde ik altijd nog polsen hoe het ging. Dat sluipt er vanzelf in."

"Lesgeven via chromebooks is echt niet meer weg te denken", zegt Jeremy overtuigd. "Gelukkig maar! Want die digitale component zorgt, samen met het lesgeven op de groep, voor the best of both worlds." >>>

"Mooi hoe alles binnen no time geregeld kan zijn als de nood aan de man is!"

→ Silvie Jacobs, teamleider dagbesteding bij Koraal regio Noord- en Midden-Limburg.

Toen de centrale dagbesteding bij St. Anna in maart dicht ging, waaierden medewerkers uit over het terrein om activiteiten aan te bieden in de woningen. Daardoor had teamleider Silvie Jacobs haar handen vrij voor het inrichten van een isolatie-afdeling, waar met corona besmette cliënten de zorg kregen die ze nodig hadden. "Ongelooflijk hoe snel we een goed functionerend team bij elkaar hadden", zegt Silvie. "Mensen van verschillende woningen en dagbestedingsplekken bleken meteen bereid om die taak op zich te nemen. Als teamleider probeerde ik nabij te zijn, maar ook ruimte te geven voor eigen regie en verantwoordelijkheid. Dan krijgen mensen vleugels, weet ik uit ervaring."

"Samen hadden we maar één doel: ervoor zorgen dat cliënten de afdeling gezond konden verlaten. We werkten zij aan zij met de artsen en kregen hulp uit alle hoeken van de organisatie. Alles was in no time geregeld. Wat was dat fijn! Om te ervaren wat er allemaal kan als de nood aan de man is. En om te zien hoe creatief iedereen wordt als de adrenaline gaat stromen. Cliënten mochten geen bezoek ontvangen, dus zorgden medewerkers voor contact via video en stuurden ze geruststellende whatsappjes met foto's. Natuurlijk waren er ook hele verdrietige momenten. Maar dan was het team er voor elkaar. Als je zo intensief samenwerkt, weet je precies wat de ander nodig heeft."

"De afgelopen periode heeft mij bewuster gemaakt", concludeert Silvie. "Ik realiseer me dat dingen heel goed anders kunnen dan je gewend bent. Dat digitaal vergaderen heel effectief kan zijn. En met stip op 1: dat je samen als het moet, in korte tijd, heel veel voor elkaar kunt krijgen. Hoe moeilijk het op sommige momenten ook was, ik had het voor geen goud willen missen. Het heeft me enorm verrijkt. Inmiddels ligt er een gedetailleerd draaiboek, waarin de ervaringen die we hebben opgedaan zijn verwerkt. En kunnen cliënten die besmet zijn met corona verzorgd worden op de centrale isolatie-afdeling op locatie Maasveld. We zijn dus goed voorbereid nu." >>>

"We zijn betrokken, flexibel en kunnen goed improviseren. En we doen er alles aan om het leven van onze cliënten zo normaal mogelijk te laten verlopen, wat er ook gebeurt." Dat is de conclusie van Sharon Soors, groepsbegeleider bij De Hondenberg.

"Toen collega's met een verhoogd gezondheidsrisico, aan het begin van de eerste coronagolf thuis moesten blijven, schakelde de rest vanzelf een tandje bij. Thuisblijvers boden spontaan aan om de werkdruk van collega's te verlichten door het rooster te maken of andere klusjes voor hun rekening te nemen. Twee van de zes cliënten gingen tijdelijk naar huis, dus werd de groep kleiner."

"Maar we hielden de gebruikelijke structuur zoveel mogelijk overeind. Zo was er op gezette tijden contact met cliënten en ouders thuis en verzonnen we voor de mensen op de groep een activiteitenprogramma om de zinnen te verzetten. De ene dag plantten we zaadjes, we bakten samen of maakten een knutselwerkjes die cliënten naar huis konden sturen."

"De rust deed sommige cliënten zichtbaar goed. Ze maken zich toch vaak druk als familie

→ Sharon Soors, groepsbegeleider bij De Hondenberg:

"Het mooiste cadeau is een cliënt die gezond is en lekker in zijn vel zit."

op bezoek komt of als ze een nachtje thuis gaan logeren. Die spanning viel nu helemaal weg. Dat was voor ons wel een eye-opener."

"Een inzicht dat we een volgende keer, ter geruststelling, met ouders zullen delen als dat nodig is. Misschien maakt het de keuze tussen het kind tijdelijk mee naar huis nemen of 'achterlaten' in de vertrouwde groep, iets minder zwaar. Al blijft het natuurlijk een onmogelijke keuze."

"Ondanks alle voorzorgsmaatregelen raakten tijdens de tweede golf twee cliënten besmet. Dat betekende werken in beschermende kleding, die ons bijna onherkenbaar maakte. Zo niet voor onze cliënten. 'Ik hoor toch aan je stem wie je bent', was het laconiek toen we de eerste keer in pak binnen kwamen."

"Maar wat het echt met mensen doet, dat kun je heel moeilijk peilen. We hebben ontzettend hard gewerkt. Daar was veel waardering voor, van De Hondenberg, Koraal en van ouders. Dat deed goed. Maar eerlijk is eerlijk, het mooiste cadeau is toch een cliënt die gezond is en lekker in zijn vel zit." ■